

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

**van 27 augustus 2019 met nummer RvVb-A-1819-1344
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0636-A**

Verzoekende partij de nv **LADEVAN**

vertegenwoordigd door advocaat Michiel DEWEIRDT met
woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Doorniksewijk 66

Verwerende partij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente
KUURNE

vertegenwoordigd door advocaten Steve RONSE en Deborah
SMETS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk,
Beneluxpark 27B

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 23 mei 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 13 april 2018.

De verwerende partij heeft de aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van een grond in 6 kavels, waarvan 2 voor halfopen en 4 voor gesloten bebouwing, bestemd voor groepswooningbouw, op het perceel gelegen te 8520 Kuurne, Stokerijstraat, onontvankelijk verklaard.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen antwoordnota in, maar bezorgt wel het administratief dossier. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 18 juni 2019.

Advocaat Michiel DEWEIRDT voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Deborah SMETS voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 14 maart 2018 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden “uitsluitend voor groepswooningbouw” op het perceel gelegen te 8520 Kuurne, Stokerijstraat.

Het perceel ligt, volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Kortrijk’, vastgesteld met een koninklijk besluit van 4 november 1977, in woonuitbreidingsgebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het op het ogenblik van de bestreden beslissing voorlopig vastgesteld gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘woonuitbreidingsgebied Sint-Pieter’.

De verwerende partij verklaart op 13 april 2018 de aanvraag voor de omgevingsvergunning als volgt onontvankelijk:

“...
Het RUP WUG Sint-Pieter is voorlopig vastgesteld. Op basis hiervan kunnen we deze aanvraag niet verder behandelen.
...”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

A. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt in haar beroepsverzoekschrift dat overeenkomstig artikel 21 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: OVD) tegen een beslissing tot stopzetting van de behandeling van een dossier geen administratief beroep mogelijk is bij de deputatie, zodat de bestreden beslissing een in laatste administratieve aanleg genomen beslissing is, waartegen overeenkomstig artikel 105, §1 OVD beroep bij de Raad kan worden ingesteld.

2.

In haar toelichtende nota stelt de verzoekende partij dat de eenzijdige beslissing om een aanvraagprocedure voor een omgevingsvergunning stop te zetten, volgens haar, ook een beslissing over een omgevingsvergunning is: een andere kwalificatie is onmogelijk.

De verzoekende partij stelt verder dat een ‘stopzetting’, of het niet verder behandelen, van een aanvraag, door die onontvankelijk te verklaren, niet automatisch gebeurt, maar daar effectief een beslissing voor nodig is.

3.

In 4 andere, gelijkaardige dossiers (met nummers 1718-RvVb-0637-A, 1718-RvVb-0645-A, 1718-RvVb-0647-A en 1718-RvVb-0648-A) dient de verwerende partij wel een antwoordnota in, met de volgende exceptie:

“ ...

Volgens artikel 105, eerste lid van het Decreet van 25 april 2014 kan enkel in beroep gegaan worden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing betreffende een omgevingsvergunning, genomen in laatste administratieve aanleg, of de aktenaam of de niet-aktenaam van een melding, vermeld in artikel 111. Aangezien er geen beslissing of geen stilzwijgende beslissing werd genomen door ons College van Burgemeester en Schepenen maar een stopzetting van het dossier kan hier dus niet in beroep gegaan worden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

...”

Omdat de verwerende partij in dit dossier geen antwoordnota heeft ingediend, meldt de Raad aan de procespartijen op 12 juni 2019 dat er op de openbare zitting van 18 juni 2019 tegenspraak kan gevoerd worden over de(zelfde, maar in dit dossier, als volgt ambtshalve opgeworpen) exceptie dat krachtens artikel 105 OVD bij de Raad alleen beroep kan ingesteld worden tegen een, in laatste administratieve aanleg genomen, uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing met betrekking tot een omgevingsvergunning, terwijl het beroep betrekking heeft op een beslissing van een college van burgemeester en schepenen dat een aanvraag onontvankelijk verklaart, zodat de aanvraagprocedure stopgezet wordt.

Beoordeling door de Raad

1.

Het beroep beoogt de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 13 april 2018 om een aanvraag voor het verkavelen van een grond onontvankelijk te verklaren.

2.

Overeenkomstig artikel 105, §1 OVD kan een uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing met betrekking tot een, in laatste administratieve aanleg genomen, omgevingsvergunning, bij de Raad bestreden worden.

Artikel 19 OVD bepaalt onder meer:

“ ...

De bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar onderzoekt de vergunningsaanvraag op haar ontvankelijkheid en volledigheid.

...”

Artikel 21 OVD bepaalt onder meer:

“ ...

Het resultaat van het onderzoek, vermeld in artikel 19 en 20, wordt bij beveiligde zending aan de aanvrager meegedeeld binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na de datum waarop de vergunningsaanvraag is ingediend hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten.

(...)

Tegen de beslissing dat er een milieueffectrapport moet worden opgesteld, de vergunningsaanvraag onvolledig en zonder voorwerp is en tegen de stopzetting van de procedure kan geen administratief beroep als vermeld in hoofdstuk 3 worden ingesteld..

...”

3.

Uit de samenlezing van artikel 19 en 21 OVD volgt dat er tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen of van de gemeentelijke omgevingsambtenaar, waarbij de aanvraag onvolledig en zonder voorwerp wordt verklaard, of waarbij de procedure wordt stopgezet, zoals *in casu*, geen administratief beroep kan worden ingesteld, zoals bepaald in hoofdstuk 3.

Die lezing van artikel 21, vierde lid OVD blijkt ook uit het hiernavolgend antwoord van de bevoegde minister op een parlementaire vraag (*Parl. St. VI. Parl. 2013-14, nr. 2334/8, 18-19, en 24*), waarin de stilstand en juridische procedures bij de onvolledigheidsverklaring van een aanvraag gehekelde worden en onder meer wordt aangekaart dat er geen administratief beroep mogelijk is tegen een onterechte onvolledigheidsverklaring in eerste administratieve aanleg:

“... dat er ook nu geen beroep bestaat tegen het onvolledig verklaren van een dossier. Het lijkt de minister vergaand dit in te voeren. Als men deze logica doortrekt, moeten ook derden beroep kunnen indienen tegen het al dan niet terecht onvolledig of volledig verklaren van aanvragen. Dat zou tot termijnverlengingen kunnen leiden. De minister wil de klassieke werkwijze behouden: mogelijke klachten over een niet-correcte dossierbehandeling kunnen steeds bij de bevoegde overheid worden ingediend.”

Voormeld antwoord van de bevoegde minister kan niet anders worden geïnterpreteerd dan als een bevestiging van de lezing van artikel 21, lid 4 OVD door de Raad, namelijk dat er geen administratief beroep mogelijk is tegen het onontvankelijk verklaren van een aanvraag door het college van burgemeester en schepenen of door de gemeentelijke omgevingsambtenaar.

4.

De beslissing van een college van burgemeester en schepenen of van de gemeentelijke omgevingsambtenaar om een aanvraag onontvankelijk te verklaren is dan ook een uitdrukkelijke, in laatste administratieve aanleg genomen, beslissing over een omgevingsvergunning, zoals bepaald in artikel 105, §1 OVD.

De Raad is derhalve bevoegd voor het beoordelen van het beroep tot vernietiging van de bestreden beslissing.

5.

De Raad verwerpt de exceptie.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert als volgt de schending aan van de artikelen 15, 19 en 21 OVD, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel:

“ ...

1.

Overeenkomstig artikel 19 van het Decreet betreffende de omgevingsvergunning onderzoekt de bevoegde overheid, de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar, de vergunningsaanvraag op haar ontvankelijkheid en volledigheid.

Conform artikel 21 van het Decreet betreffende de omgevingsvergunning wordt het resultaat van het onderzoek bij beveiligde zending aan de aanvrager meegedeeld binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na de datum waarop de vergunningsaanvraag is ingediend hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten.

2.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze overwegingen afdoende moeten zijn.

Uw Raad dient aldus na te gaan of de verwerende partij het besluit afdoende heeft gemotiveerd.

Om te voldoen aan de motiveringsplicht moet een vergunningsbeslissing gedragen worden door motieven die in feite juist en in rechte pertinent zijn. Deze motieven moeten tevens duidelijk vermeld worden in de bestreden beslissing zelf en moeten op een duidelijke en afdoende wijze weergeven waarom de bevoegde overheid tot die beslissing is gekomen.

3.

De motivering van de bestreden beslissing, betreft een beslissing ten gronde van de vergunningsaanvraag. In het kader van het onderzoek naar de volledigheid of ontvankelijkheid van de aanvraag, wordt immers gesteld dat het RUP WUG Sint-Pieter voorlopig is vastgesteld, waardoor op basis hiervan deze aanvraag niet verder kan behandeld worden.

Dergelijk onderzoek is een onderzoek ten gronde van het dossier, namelijk een onderzoek naar de toepassing van stedenbouwkundige voorschriften van een voorlopig vastgesteld RUP. Het is geen onderzoek naar de volledigheid of ontvankelijkheid van het dossier.

Het is enkel het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Kuurne die een beslissing ten gronde kan nemen. Het is niet aan de Omgevingsambtenaar om dergelijke beslissing te nemen. De Omgevingsambtenaar kan enkel beslissen over de volledigheid en ontvankelijkheid van een dossier, doch de toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften is een taak van het College van Burgemeester en Schepenen.

Er zijn geen redenen waarom het dossier van verzoekster onontvankelijk zou zijn.

Voor de beslissing over een vergunningsaanvraag voor een project of voor de verandering van een project, is overeenkomstig artikel 15 van het decreet het College van Burgemeester en Schepenen bevoegd. Bijgevolg is het aan het College van Burgemeester en Schepenen om de aanvraag op haar legaliteit en conformiteit met de stedenbouwkundige voorschriften te onderzoeken.

4.

Evenmin wordt gemotiveerd waarom een voorlopige vaststelling van een RUP zou leiden tot een stopzetting van de behandeling van het dossier. Hiervoor wordt noch een feitelijke noch een juridische motivering gegeven.

Tegenpartij is ook onzorgvuldig geweest bij de behandeling van haar onderzoek, daar zij zou moeten weten dat verzoekster tijdens het openbaar onderzoek bezwaar heeft ingediend tegen dit RUP, en dat de GECORO gevraagd heeft om bijkomend juridisch onderzoek te verrichten naar aanleiding van de ingediende bezwaren.(stuk 3) Het voorlopig vastgesteld RUP is dan ook verre van een vaststaand gegeven of een definitief RUP. Hiermee wordt geen rekening gehouden bij de bestreden beslissing.

Bijgevolg is er ook sprake van een schending van de formele en materiële motiveringsplicht.

...

2.

De verwerende partij dient geen antwoordnota in.

3.

De verzoekende partij herneemt in haar toelichtende nota de argumentatie van haar beroepsverzoekschrift.

Beoordeling door de Raad

1.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn.

Een vergunningsbeslissing moet derhalve duidelijk en afdoende de redenen vermelden waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing steunt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel betekent dat een beslissing, zoals van de verwerende partij, zorgvuldig moet worden voorbereid en derhalve gebaseerd moet zijn op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

De zorgvuldigheid verplicht de verwerende partij onder meer tot een zorgvuldige voorbereiding van de bestreden beslissing en er voor te zorgen dat zij de feitelijke en juridische aspecten van het dossier degelijk onderzoek, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

Overeenkomstig artikel 15, §1, vierde lid OVD is het college van burgemeester en schepenen in eerste administratieve aanleg bevoegd voor aanvragen van gemeentelijke projecten en andere gevallen dan die waarvoor de Vlaamse Regering of de deputatie bevoegd is.

Overeenkomstig artikel 19 OVD onderzoekt de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar, de vergunningsaanvraag op de ontvankelijkheid en volledigheid ervan.

Wanneer de vergunningsaanvraag onvolledig is, kan de bevoegde overheid, de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar, of de door hem gemachtigde, de vergunningsaanvrager per beveiligde zending vragen de ontbrekende gegevens of documenten bij de aanvraag te voegen en de termijn bepalen waarbinnen dat moet gebeuren.

2.

De verwerende partij verklaart met de bestreden beslissing de aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden voor groepswooningbouw onontvankelijk.

De enige motivering van haar beslissing is dat het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “woonuitbreidingsgebied Sint-Pieter” voorlopig vastgesteld is en dat, op basis daarvan, de aanvraag niet verder behandeld kan worden.

3.

Voormelde overweging is geen juridisch correcte motivering voor de vaststelling van de onontvankelijkheid van de aanvraag. De eventuele strijdigheid van een aanvraag met een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan betreft in principe een onderdeel van het onderzoek ten gronde van de aanvraag en niet van het onderzoek van de onontvankelijkheid ervan, zoals bepaald in artikel 19 OVD. De verwerende partij geeft in de bestreden beslissing geen enkele verklaring waarom de voorlopige vaststelling van het RUP *in casu* tot de onontvankelijkheid van de aanvraag dient te leiden.

4.

Het enig middel is dan ook gegrond.

VI. KOSTEN

1.

De verzoekende partij vraagt haar, ten laste van de verwerende partij, een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro toe te kennen.

2.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de procespartij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad, op verzoek, een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de procespartij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

3.

De verwerende partij is de in het ongelijk gestelde procespartij en de Raad kent aan de verzoekende partij, ten laste van de verwerende partij, een rechtsplegingsvergoeding toe ten bedrage van 700 euro.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 13 april 2018, waarbij de aanvraag van de verzoekende partij voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van een grond in 6 kavels, waarvan 2 voor halfopen en 4 voor gesloten bebouwing, bestemd voor groepswooningbouw, gelegen te 8520 Kuurne, Stokerijstraat, onontvankelijk wordt verklaard.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, meer bepaald het door de verzoekenende partij betaald rolrecht ten bedrage van 200 euro en een aan de verzoekende partij verschuldigde rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 augustus 2019 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS